

ÎN VIZITĂ...

**TINERI CREATORI DE LA LICEUL TEORETIC
„MIHAIL SADOVEANU”, CĂLĂRAȘI, PROFESOARĂ
DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ: RAISA GAVRILIȚĂ**

Spațiu perfect

De pe o saltea de nori
mă las în voia suferinței
și cad în vid.

Călătoresc spre interior...
Într-un pachet însângerat.
Tăcere-acum, tăcere după –
viața e doar un zgomot
între două tăceri
insondabile...

Umbrele trecutului stau la pândă,
mă lovesc,
iar lacrimile mele sunt
mai dese decât ploaia.

Sunt albă, străvezie
și mai bolnavă decât un mort,
aud o voce
și nu răspund,

Îmi văd destinul,
nu mă uit.

Diana Ploșniță, cl. a XI-a

Urme de pantofi

Urme de pantofi în noapte,
care nu se intersectează niciodată.
Urme înainte, urme înapoi,
în noaptea cea pustie,
urme de pantofi –
o mulțime.

Dumitru Cobahmatenco, cl. a VIII-a

Libertate și vânt

O decapotabilă
și doi oameni liberi
o eșarfă în vânt
viteză și asfalt
sărutări fierbinți
pe buzele reci
libertate și vânt

Andrei Roșca, cl. a XI-a

Păpuși

Suntem toți
niște păpuși cu mâinile ridicate
în fața vieții.
Lipsiți de colacul de salvare,
udați de ploaie, arși de soare,
strecurați prin sită
ca niște biete boabe de grâu.
Apoi, brusc, lăsăm mâinile în jos...

Ana Fisticanu, cl. a XI-a

Sunt o aripă

Sunt o aripă de porumbel,
îmi zbor gândurile.
Sunt o aripă de fluture,
mor repede.
Sunt o aripă de libelulă,
rar văzută.
Sunt o aripă de dor,
stau tăcută.

Cornelia Margarint, cl. a VIII-a

Eșarfă în vânt

Frunze gălbejite
acoperă mica grădină cu flori
roze sângerii, roze palide
toate se pierd odată cu toamna.
Vântul gădilă ușor
fiorii reci ai tristeții
o eșarfă în vânt, o speranță pierdută
așteptare grea și lungă
eșarfă în vânt, gânduri tulburate
dezamăgiri, zâmbete false și minciuni
eșarfa în vânt sub cerul liber –
simt toamna până în măduva oaselor.

Tamara Dodon, cl. a XI-a

Gânduri

Urme de pantofi peste gândurile mele.
Gândurile mele sunt ucise de tot.
Doar un singur gând a rămas într-un colț,
Doar o singură idee a rămas întreagă,
Pe care au ocolit-o urmele de pantofi.

Cristina Ciobanu, cl. a VIII-a

Sunt un cerc

Nu fac ceea ce vreți voi,
Nu mă rotesc când spuneți voi,
Am propria mea viață,
Nu permit să fiu înjosită,
Sunt cerc.
Sunt ceea ce vreau să fiu.
Nu merg eu pe unde vreți voi.
Nu sunt ceea ce spuneți voi.

Natalia Carp, cl. a VIII-a

Urme...

Vorbesc – nu mă aude nimeni.
Dar zilnic se găesc oameni care
mă calcă-n picioare
în drum spre succesul lor.
Urmele lăsate de ei
mă dor,
încerc să strig,
dar singurii care-mi răspund
sunt copacii care mă-nconjoară.
Doar picăturile de ploaie trimise
de îngeri
îmi vindecă cicatricile
negre.
Doamne!
Ce drum mi-ai ales?!

Anastasia Gavriliță, cl. a VIII-a

SI TOUS LES GARS DU MONDE

Grădini devastate

Trec pe lângă niște grădini devastate,
pe unde n-a fost nimeni de mult,
privesc înduioșată
cum o rază de soare trezește o floare amortită,
un strop de ploaie îi potolește setea,
un cuvânt gingaș îi stinge durerea
adunată în sufletul încătușat.
Trec pe lângă destine ruinate –
grădini devastate chiar în inima mea.

Eleonora Afanasiuc, clasa a XI-a

Eu și tu

Eu sunt o albă zi,
Tu ești o neagră noapte;
Aproape parcă-am fi
Și totuși, prea departe.

Eu sunt un cer senin,
Tu ești un colț de mare;
Te strig când valul ei
Te-acoperă prea tare.

Eu sunt un geamăt trist,
Tu ești tăcere lină.
Și-n codru-i freamăt pur,
Și-n piept durere plină.

Eu sunt o primăvară,
Tu ești o toamnă rece,
Până veni-va vara
Noianu-o să ne-nece.

Tudor Burlacu, cl. a XII-a